

eller smitsomme Sygdommes Udbredelse eller Indførelse her i Riget eller om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse er berettigede eller forpligtede til at undergives offentlig eller vederlagsfri Behandling, har det sit Forblivende ved de gældende Regler, dog at der med Hensyn til Afholdelsen af de omhandlede Udgifter forholdes som i § 68 omhandlet.

Stk. 2. Forsaavidt de i Stk. 1 omhandlede Personer tiltrænger anden Hjælp end Kur og Pleje, derunder Hjælp til Familiens Underhold, kan saadan Hjælp kun ydes, saafremt dette kan ske i Henhold til nærværende Lovs Bestemmelser.

§ 203.

Forsorgen for de sindssyge eller aandssvage, der maa anses som farlige for den offentlige Sikkerhed, vedrører ikke Forsørgelsesvæsenet, men sker efter de hidtil gældende Regler paa Grundlag af Dom eller Overøvrighedsresolution. Udgifterne ved denne Forsorg afholdes af Statskassen.

§ 204.

stk. 1. Naar Henvendelse sker til det sociale Udvalg fra de nærmeste om at tage sig af en sindssyg Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, skal Udvalget snarest muligt drage Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at den paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindssygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til det Sindssygehospital, hvor den paagældende maa formodes at skulle modtages. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa ved Indlæggelsens Iværksættelse og i Trangstilfælde at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden indtil Indlæggelse paa Hospital maatte finde Sted.

Stk. 2. Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsørgere er Patienter paa et Sindssygehospital, betragtes i Trangstilfælde som Sygehjælp uden Retsvirkninger og afholdes efter Reglerne i § 77 b.

§ 205.

Efter en sindssyg Patients Udskrivning fra Sindssygehospital (Statsanstalt eller godkendt Anstalt) eller efter hans Anbringelse i kontrolleret Familiepleje skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune efter vedkommende Overlæges Indstilling i indtil 3 Maaneder, og i særlige Tilfælde indtil 6 Maaneder, være berettiget til i Trangstilfælde at understøtte ham med Familie, saafremt det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for hans Tilbagevenden til Arbejde eller for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans genvundne Helbred. Den omhandlede Understøttelse betragtes som Specialhjælp.

§ 206.

stk. 1. Naar Henvendelse sker til det sociale Udvalg fra de nærmeste om at tage sig af en aandssvag Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, skal Udvalget snarest muligt drage Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at den paagældende ikke anbringes paa en Aandssvageanstalt, enten fordi den aandssvage er farlig for sig selv, eller fordi hans hele Tilstand eller de Forhold, hvorunder han lever, tilsiger det. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til den Aandssvage-